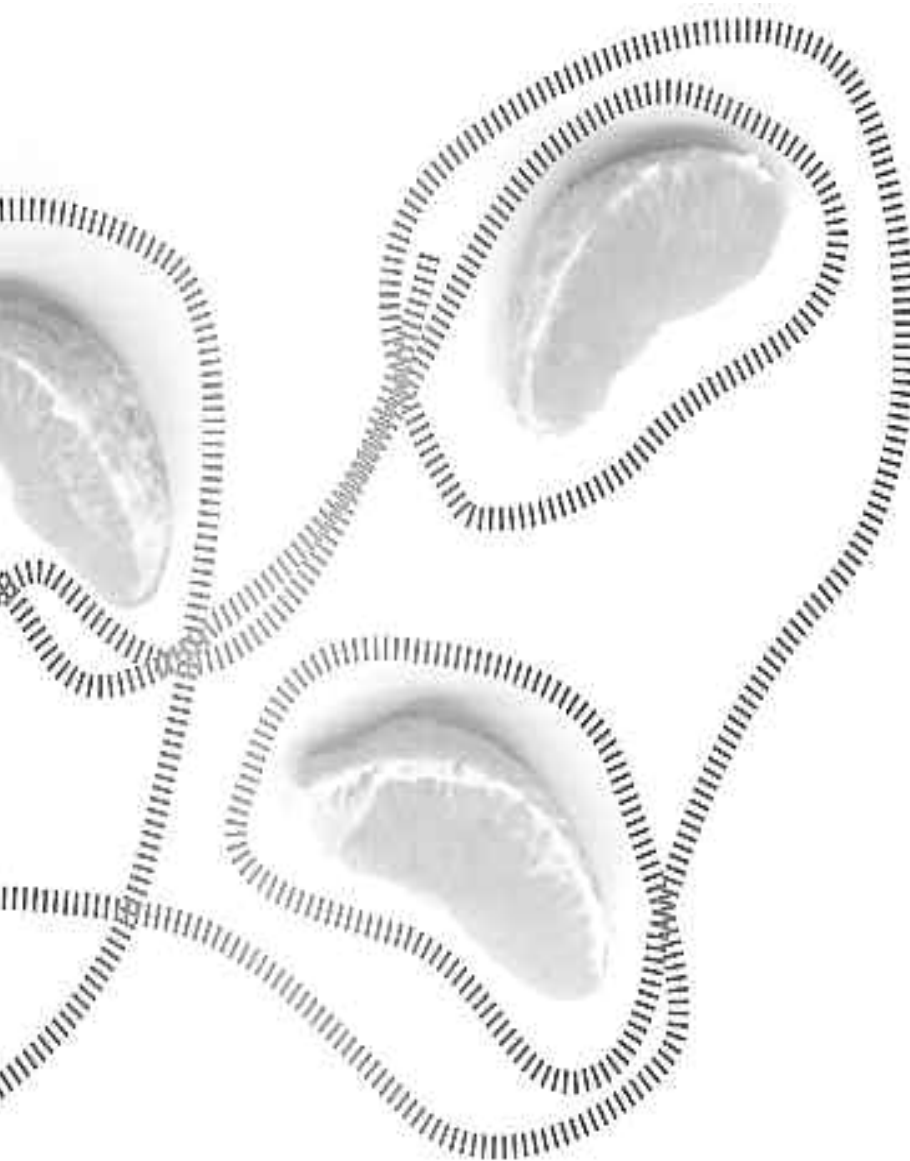

Lehentasunak

Naiara Garzia

Batzuetan Bizitzak garra-sika dei egiten digu,

adibidez, ustekabeen gure gertuko norbait hiltzen denean edo gaitza gure bizitzan sartzen denean, ezustean.

Mundua biluztu egiten da orduan eta ikusten duguna bizitzaren eta heriotzaren arteko borroka hori da, hirietako semaforoek, beti bezala, gorri eta berde jartzen jarraitzen duten bitartean.

Azalekoa den guztia desagertzen da orduan, gure egunero-kotasunarekin lotzen gaituzten zera guztiak: lana, ordutegiak, dirua, hipoteka... Gertuko pertsona bat hil eta gero etortzen den minak edo urte askotan gaitz baten aurka borrokatu eta gero itzaltzen ari den pertsona baten sufrimendua ikusteak buru argitasun bat ematen digu, bat-batean seigarren zentzumen bat jaioko balitzaigu bezala.

Mundua berriro sortu izan balitz bezala, beste argitasun batekin azaltzen da: zerua urdinagoa da orduan, edo grisagoa, eta euri tantak argiagoak.

Duela belaunaldi bat, herrietan norbait gaixotzen zenean elkarri laguntzen zioten etxe-koek eta auzokoek; hori zen lehentasuna.

Lanean oinarritutako gure gizarteak, aldiz, ez digu eskuzabalak izaten uzten gaixo batek merezi dituen dedikazio eta maitasunarekin.

Egungo gizartean, norberaren lana eta hitzarmena kontuan hartuta, zenbat egun dagozkigu hiltzorian dagoen pertsona bat zaindu eta berari ahal ditugun besarkada guztiak emateko, bere ondoan eseri eta eskutik heltzeko, egoeraren gogortasunaren barruan heriotza duin eta goxo bat izan dezan? Zenbat denbora uzten digu gure gizarteak horretarako? •

ez da egiteko erraza. Hala on-dorioztatzen du, bederen, Lindellek. Umetatik ikasi ohi dugu maitasun erromantikoa gurea ez den sexuko pertsona bakarrera mugatzen dela. Hala programatzen gaituzte. Eta harremanekin hasteko unean kaxoi horretan sartzea da ohikoen. Ados agertu ziren entzuleak eta Disneyren biktimak garelako esatera iritsi zen bat baino gehiago: «Umetatik edoskitzen duguna da, ipuinetan, filmetan...».

Bizitzaren erdigunean kokatzen da gizon eta emakumearen arteko bikote harremana. Mitifikatutako harreman hau jendar-tea antolatzeke modu naturalizat jotzen da, eta hortik ateratzen denak garesti ordaintzen du.

Hausnartuz, ebakiz, eztabaidatuz, itsatsiz, galdetuz edota koloreztatuz harreman sexu afektiboan premia eta beharrak mahai gainean jarri zituzten parte hartzaileek. Collageren bidez norberaren beldurrak eta teoriatik praktikara salto egiteko argudioak agertu zituzten.

Kontraesanak landu. Horixe da urratsak eman aurretik gainditu beharreko langa gogorrena. Gure burua maitatzeari eta norberaren autoestimua lantzeare ere garrantzia eman zioten. Finen, gu izango baikara, nahita edo nahigabe bizitza osoan zehar, gure buruarekin egongo den pertsona bakarra. Iruditegi kolektiboan gizon eta emakumearen arteko bikote harremana gainditu eta eredu ezberdinei lekua egitearen alde agertu ziren.

«Hiri jendetsuetan norberak sentitzen duen bakartasun beldurgarriak gidatzen gaitu gure ametsetako pare-pareko laguna gurea ez den sexuan bilatzera» Aleksandra Kollontairen hitzak dira horiek. Eta esaldi horrekin agurtu zituen maitasunaren inguruko hitzaldira hurbildutakoak.

info+

“La ruptura sentimental, del amor al duelo”, Say Lindell

“Más allá de las etiquetas”, Coral Herrera Gomez Txalaparta argitaletxea